

L'adopció en les parelles homoparentals

Gais i lesbianes fan el 10% de les adopcions a Catalunya

49 nens han passat a la tutela de parelles homosexuals des del 2006
La Generalitat subratlla que es prima l'interès del menor al dels adoptants

Dijous, 9 de febrer - 00:00h.

Un total de 49 nens catalans han estat adoptats per parelles homoparentals des del 2006, any que gais i lesbianes van començar a fer ús de la llei a Catalunya que els permet accedir a la paternitat i a la maternitat, bé com a matrimoni, bé com parella de fet. Es tracta d'una xifra significativa si es compara amb la dels adoptats en general, és a dir, excloent l'adopció internacional, que s'emporta el gruix estadístic i que només és una opció disponible per a les parelles heterosexuales. Malgrat aquesta limitació, l'horitzó que van obrir les lleis del matrimoni homosexual i de l'adopció, totes dues del 2005, no tenia precedent.

Les xifres pesen: sense comptar el 2006 i el 2007, en què només hi va haver tres adopcions nacionals

-com les identifica la Generalitat- per part d'homosexuals, gairebé una de cada deu adopcions ja és assumida per una parella d'homes o de dones: des del 2008 hi ha hagut 561 adopcions a Catalunya i 46 corresponen a parelles gais o lesbianes. Com a element de comparació, en el mateix període hi ha hagut a Catalunya més de 3.500 adopcions internacionals. A Espanya, segons el Col·lectiu de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals de Madrid (Cogam), hi ha hagut 25.000 casaments gais i 500 adopcions per part de parelles homoparentals.

Pel camí, segles de discriminació i persecució i uns anys, els últims abans que la llei entrés en vigor, d'estratagemes: l'adopció monoparental internacional per part d'un dels membres de la parella, o la reproducció assistida, per exemple. Tenien els seus riscos: els fills només eren oficialment fills d'una o d'un dels integrants de la parella. I per això, hi ha una certa por que el Govern del PP vulgui revertir aquesta situació.

Ara mateix, la conclusió majoritària, amb els seus matisos i els seus crítics: l'adopció a Catalunya és difícil per als homosexuals i els heterosexuales. No ho diu només l'Administració.

ASSISTIDA I SUBROGADA / María José Ariza, vicepresidenta de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais, està casada des del 2011, i fa 12 anys que està amb la seva dona. Tenen un nen de sis anys i una nena de tres. Tots dos van ser parits per la seva dona, mitjançant reproducció assistida: «L'opció que trien el 90% de les dones en aquests casos», diu. Per si de cas, ella també va assumir una responsabilitat: va demanar l'adopció monoparental. Va rebre la idoneïtat però no la va utilitzar. «És un procés que es viu amb angoixa. És posar una persona a examen», afirma. Entre els homes, recorda Ariza, també existeix l'opció de l'adopció monoparental i el ventre de lloguer, denominació davant la qual ella s'exclama. «Reproducció subrogada», corregeix. Aquest és el terme d'una pràctica il·legal a Espanya, que obliga a anar a l'estranger a qui decideixi seguir aquest camí.

L'INTERÈS DEL MENOR / Ariza es basa en la seva experiència per sostenir que «hi pot haver disfuncions», tant per part del Govern actual com de l'anterior, però no discriminació a les parelles gais que volen adoptar. «És complicat per a homosexuals i per a heterosexuales». És una frase que concorda amb el que declara la directora de l'Institut Català d'Acolliment i Adopció (ICAA), Núria Canal: «Aquí es prima l'interès d'un menor per aconseguir una família, no el de la parella per aconseguir un nen». Canal subratlla que la taxa de parelles que no reben la idoneïtat per adoptar és del 3%. Tant en els casos de parelles heterosexuales com en el de les homosexuals.